

enkel de beoordelingsmethode van het steunelement is, op onjuiste wijze gelijk met het begrip steun voor de investeringen of voor het scheppen van arbeidsplaatsen. Dat het steunbedrag niet a priori als een percentage van de investeringen of van de loonkosten wordt bepaald, betekent geenszins dat dit niet a posteriori kan worden vastgesteld ten einde na te gaan dat het voor regionale steun geldende plafond, dat overeenkomstig de kaart van gesteunde regio's is toegestaan, niet wordt overschreden.

- e) Subsidiair ten opzichte van alle overige middelen, de terugvorderingsbeschikking (artikel 3, eerste volzin, van de bestreden beschikking) schendt artikel 14, lid 1, laatste volzin, van verordening nr. 659/1999, gezien de buitengewone omstandigheden waarvan in het onderhavige geval sprake is (duur van de inleidende onderzoekfase meer dan 79 maanden). Het feit dat de Commissie de bestreden belastingregeling in 1994 onderzocht en geen ongunstige beschikking ten aanzien daarvan gaf, wekte een gewettigd vertrouwen dat deze regeling in overeenstemming met het gemeenschapsrecht werd geacht, zodat artikel 3 van de bestreden beschikking het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel schendt.

- subsidiair, nietig te verklaren de eerste volzin van artikel 3 van de beschikking;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen beschikking C(2001) 4448 def. van de Commissie van 20 december 2001, waarbij als met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun is aangemerkt de vrijstelling van vennootschapsbelasting die voortvloeit uit artikel 14 van Norma Foral 5/1993 van 24 juni 1993 houdende dringende fiscale maatregelen inzake investeringssteun en steun ter bevordering van het bedrijfsleven (Boletín Oficial de Bizkaia nr. 154, van 7.7.1993), volgens hetwelk een vrijstelling van vennootschapsbelasting geldt voor de ondernemingen die tussen de inwerkingtreding van deze Norma Foral en 31 december 1994 worden opgericht, mits zij meer dan 80 miljoen peseta's (480 810 euro) in materiële vaste activa investeren, ten minste tien arbeidsplaatsen creëren en hun bedrijfsactiviteit beginnen met een gestort kapitaal van ten minste 20 miljoen ESP (120 202 euro).

De middelen die verzoekers tot staving van hun vorderingen hebben aangevoerd, zijn identiek aan die van zaak T-86/02.

Beroep, op 26 maart 2002 ingesteld door Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-87/02)

(2002/C 144/105)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 maart 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Territorio Histórico de Bizkaia — Diputación Foral de Bizkaia, Bizkaia (Spanje), vertegenwoordigd door I. Sáenz-Cortabarría en M. Morales Isasi, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 20 december 2001 betreffende de steunregeling die Spanje in 1993 heeft uitgevoerd ten gunste van een aantal pas opgerichte ondernemingen in Bizkaia;

Beroep, op 26 maart 2002 ingesteld door Territorio Histórico de Guipuzcoa — Diputación Foral de Guipuzcoa tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-88/02)

(2002/C 144/106)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 maart 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Territorio Histórico de Guipuzcoa — Diputación Foral de Guipuzcoa, Guipuzcoa (Spanje), vertegenwoordigd door I. Sáenz-Cortabarría en M. Morales Isasi, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 20 december 2001 betreffende de steunregeling die Spanje in 1993 heeft uitgevoerd ten gunste van een aantal pas opgerichte ondernemingen in Guipuzcoa;

- subsidiair, nietig te verklaren de eerste volzin van artikel 3 van de beschikking;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen beschikking C(2001) 4448 def. van de Commissie van 20 december 2001, waarbij als met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun is aangemerkt de vrijstelling van vennootschapsbelasting die voortvloeit uit artikel 14 van Norma Foral 11/1993 van 26 juni 1993 houdende dringende fiscale maatregelen inzake investeringssteun en steun ter bevordering van de economische activiteit (Boletín Oficial de Gipuzkoa nr. 128, van 8.7.1993), volgens hetwelk een vrijstelling van vennootschapsbelasting geldt voor de ondernemingen die tussen de inwerkingtreding van deze Norma Foral en 31 december 1994 worden opgericht, mits zij meer dan 80 miljoen peseta's (480 810 euro) in materiële vaste activa investeren, ten minste tien arbeidsplaatsen creëren en hun bedrijfsactiviteit beginnen met een gestort kapitaal van ten minste 20 miljoen ESP (120 202 euro).

De middelen die verzoekers tot staving van hun vorderingen hebben aangevoerd, zijn identiek aan die van zaak T-86/02.

Beroep, op 28 maart 2002 ingesteld door Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH en Wuppertaler Stadtwerke AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-92/02)

(2002/C 144/107)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 maart 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Duitsland), en drie anderen, vertegenwoordigd door D. Fouquet, advocaat.

Verzoeksters concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking C(2001) 3967 def. van de Commissie van 11 december 2001, voorzover de

Commissie daarin vaststelt dat de reserves voor de afvalverwijdering en stillegging van kerncentrales in de Bondsrepubliek Duitsland geen steunmaatregelen zijn in de zin van artikel 87, lid 1, EG;

- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Alle verzoeksters zijn gemeentelijke nutsbedrijven die zelf elektriciteit produceren. Zij exploiteren eigen, conventionele inrichtingen voor elektriciteitsopwekking en staan als energieproducent en -leverancier in rechtstreekse concurrentie tot de exploitanten van kerncentrales in de Bondsrepubliek Duitsland.

Volgens verzoeksters hebben de exploitanten van kerncentrales op grond van de handels-en belastingrechtelijke situatie in de Bondsrepubliek Duitsland het voordeel, dat zij de kosten van de toekomstige stillegging van de kerncentrales en verwijdering van radioactief afval tot reusachtige hoogten als reserves mogen opvoeren. Volgens verzoeksters heeft dit tot gevolg dat hun werkelijk behaalde winst wordt verminderd met het bedrag van de reserves en dat zij aldus in aanzienlijke mate van de belasting op de winst zijn uitgezonderd. Over de in de reserves opgenomen bedragen kunnen de kerncentrale-exploitanten vrij beschikken. Verzoeksters hebben een dergelijk voordeel niet.

Verzoeksters, die verweerster hebben verzocht om inleiding van een procedure ingevolge artikel 87 EG tegen de Bondsrepubliek Duitsland⁽¹⁾, stellen dat de ongelijke behandeling door het belastingrecht en de belastingpraktijk in de Bondsrepubliek Duitsland een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare, niet-aangemelde en onrechtmatige steunmaatregel in de zin van artikel 87 EG is. Door de belastingeffecten van de reserves wordt een bestaande concurrentieverhouding vervalst en de handel tussen de lidstaten nadelig beïnvloed. In het geding is niet alleen de toepassing van algemene regels van het boekhoud- en belastingrecht, maar ook een ongerechtvaardigde afwijking van de fundamentele structuur van het Duitse belastingrechtstelsel.

⁽¹⁾ Verzoeksters hebben in verband met deze klacht een beroep wegens nalaten ingesteld (zaak T-291/01, PB 2002, C 44, Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH e.a./Commissie, PB 2002, C 44, blz. 19).